

Den blåsorte tunge og den mørke mund er nogle af chow chowens kendetegn.

Hunden med den blå tunge

**Chow chowen er en ganske speciel hund
både af udseende og sind**

– Med sine 4000 år på bagen hører chow chowen til blandt nogle af verdens ældste hundetyper, fortæller Margit og Peter Jensen, Kennel Shansi. – Man har fundet terracottafigurer i Asien, der vidner om, at chowen som type har eksisteret så længe. Den stammer oprindeligt fra Mongoliet og Manchuriet, hvor den levede i bjergrige egne sammen med nomadefolk. Den havde funktion som vagt- og trækhund og blev også brugt som jagthund på fuglevildt, ulve og bjørne. Chowen har et relativt stort hoved i forhold til kroppen, og dens bid er særdeles kraftigt. Den er meget stærk og samtidig enorm hurtig på kort afstand; nærmest som en eksplosion af kræfter. Dette har været medvirkende til, at den har været en god hjælper til f.eks. jagt. Jagtinstinktet er for øvrigt stadig velbevaret i en del chower.

– En anden – om end ikke særlig rar funktion – chowen havde, var som menneskeføde. Det er jo et velkendt fænomen, at man spiste – og stadig spiser – hundekød i Asien, og chowen er en kødfuld hund med masser af muskler, så en chow har uden tvivl måtte lade livet fra tid til anden for at ende i nomadernes kødgryder.

En nøjsom hund

– Chowen har passet godt ind i nomadernes liv i de ressourceknappe områder i kraft af

dens nøjsomhed. Dens helt specielle, styltede gangart, der er forårsaget af den meget lige bagbenskonstruktion, er ganske energibesparende, hvilket er medvirkende til, at chowen har et lavt foderforbrug. Nøjsomheden er i øvrigt nedarvet lige til den dag i dag, idet vores hunde stadig ikke behøver megen føde i forhold til andre hunde på samme størrelse. Måske er det også et levn fra racens spartanske fortid, at den ikke tåler for proteinrigt foder.

– Den styltede gangart er meget velegnet til bevægelse i bjergfyldte egne. Yderligere er chowens kattepoter et rigtig godt værktøj til at stå fast på klipper og bjerge, så alt i alt er racen godt tilpasset det terræn, den oprindeligt kommer fra.

Fra nomade- til tempelhund

– Kinesiske krigere fattede interesse for chow chowen og førte den med sig til Kina, der i dag figurerer som racens hjemland, skønt den nærmest ikke findes her længere. I Kina fik chowen meget høj status og blev holdt af kejsere og andre velstående kinesere. Den blev også tempelhund, da man mente, dens løveagtige, værdige, lidt skulende og mistænksomme udtryk kunne holde onde ånder væk. Munke og præster avlede chow chower i stort antal.

– I slutningen af 1700-tallet bragte sømænd chow chowen til Europa, nærmere betegnet

England, men først ca. 100 år senere begyndte den at blive populær, da dronning Victoria fik et eksemplar. I 1895 opstod den engelske chow chowklub, og langsomt men sikkert blev racen udbredt som selskabshund i Europa. En af dem, der havde chow chow og dermed var med til at gøre racen kendt, var Sigmund Freud.

– Som den første dansker importerede grevinde Elisabeth Moltke racen i 1899, men opdræt på dansk grund kom først i gang i 1946. Også i Danmark bevirkede flere kendte menneskers anskaffelse af chowen, at kendskabet til den blev udbredt. For eksempel havde Knud Lundberg, landsholdsspiller på både fodbold-, håndbold- og basketballandsholdet samt Leif Panduro chow chow.

– I 1972 blev Dansk Chow Chow Klub stiftet. Klubben toppede i 1990 med ca. 1200 medlemmer, men siden er det gået noget tilbage. På årsbasis fødes der ca. 100 chow chower i Danmark i dag og et forsigtigt gæt ➔

De fleste chow chower i Danmark er røde, men racen findes også i sort, blå, fawn, creme og hvid. Bemærk det meget rette bagben, der er så karakteristisk for racen.

Chow chowen er en robust hund, der typisk bliver 10-12 år gammel.

på det samlede antal chower i Danmark i dag er i omegnen af 1000 eksemplarer.

Selvstændig som en kat

– En chow chow er nærmest katteagtig i sit væsen, siger Margit og Peter Jensen. – Den går gerne sine egne veje og kommer ikke altid springende, når du kalder. Vil du have en lydighedshund, skal du vælge en anden race.

– Chowen kan være noget dominerende, så tingene skal sættes godt på plads fra begyndelsen. Opdragelsen skal være meget konsek-

vent – men udelukkende motivationsbaseret. En chow er for selvstændig til, at du kan tvinge den til noget. Derimod kan du lokke den til det meste.

– Der skal være en gensidig respekt i forholdet mellem chow chow og ejer. Råber du f.eks. af den, står den fuldstændig af – og den lader dig vide, at du har opført dig forkert. Den forsvinder typisk fra åstedet med et ualmindelig fornærmet udtryk. Det er en stolt og værdig hund, der aldrig er underdanig.

Kælen med måde

– Chow chowen holder af menneskelig kontakt og er kælen – men den gider ikke nusse i timevis. Den synes typisk, det er hyggeligt 5-10 minutter, og så lægger den sig. Den er hengiven, loyal og kærlig overfor sin familie, som den knytter sig stærkt til, men kan virke reserveret overfor fremmede. Reserveretheden ser man imidlertid mindre og mindre i vore dages hunde. For at undgå at få en reserveret chow, skal man være opmærksom på at få den socialiseret godt på mange forskellige mennesker i hvalpealderen.

Den langhårede chow chow ses hyppigst, men racen findes også i en korthåret variant, som ses her. Den langhårede pels kræver nogen pelspleje, mens den korthårede er mindre tidskrævende.

Chow chowen er en stolt hund, der kan finde et ganske fornærmet udtryk frem.

– Fortiden som vagthund fornægter sig ikke; chowen er stadig vagtsom og passer på sin familie. Den fortæller altid, hvis der kommer nogen eller er noget i gære, men derudover er den ikke særlig gøende.

– Hierarkiet i en chow chow-flok er meget markant. En del kan sagtens gå i flok, men det markante hierarki kan give vanskeligheder mellem visse individer. Som oftest går de også godt i spænd med andre hunde. De opsøger ikke slagsmål, men tager kampen op, hvis det er nødvendigt.

Vil gerne have en på opleveren

– Som udgangspunkt er chow chowen en selskabshund, og den er ikke særlig arbejdsivrig. Den er rolig, men sker der noget, er den gerne med i aktiviteterne, og får den lov at løbe sit specielle trav, er den umådelig udholdende. Motionsbehovet er ikke overvældende stort, men racens medfødte nysgerrighed gør, at chowen gerne vil ud at opleve noget. På grund af jagtinstinktet kan den ikke løbe frit hvor som helst, og haven, den lukkes ud i, bør være godt indhegnet. ■